

DIONIS SREBRENOVIĆ

U srijedu 24. 08. 1988. godine sakupili smo se na groblju Mirogoj u Zagrebu da odamo posljednju počast našem dragom i cijenjenom prof. dr Dionisu Srebrenoviću uvaženom znanstveniku i velikom stručnjaku.

Njegov životni put započet je 1912. godine u Slavenskoj Požegi. Gimnaziju je pohađao i završio u Bjelovaru, a u njoj je naučio sve ono što čini osnovu u formiranju mladog pravog — istinskog intelektualca kakav je bio prof. Srebrenović.

Zavolio je tehniku još od gimnazijskih dana, te je tako diplomirao 1937. godine na Geodetsko i kulturno-tehničkom odjelu Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Od tada pa evo sve do sada čitav svoj život posvetio je vodoprivredi, struci, znanosti i svojoj dragoj porodici.

Znao je da ga samo diploma ne čini stručnjakom, te je zato uporno, postupno i sistematski stjecao stručno iskustvo najprije kao referent za vodogradnje u Derventi, Slavenskom Brodu i Bjelovaru, da bi već 1947. do 1954. godine bio rukovodeći projektant u »Hidroprojektu« u Zagrebu. Iza toga je bio direktor »Vodne zajednice u Bjelovaru« od 1954. do 1958. godine, a od 1958. do 1961. godine stručni savjetnik u radnoj organizaciji »Projekt« u Zagrebu.

Tek tada kada je skupio veliko stručno iskustvo i znanje izabran je 1961. godine u zvanje izvanrednog profesora za predmete: melioracije, hidrologija i hidraulika na Geodetskom odjelu AGG fakulteta u Zagrebu, te kasnije na Geodetskom fakultetu, gdje je 1968. godine postavljen za redovnog profesora na kojoj se dužnosti nalazio sve do odlaska u zasluženu mirovinu 1982. godine.

Profesor Srebrenović nije bio samo profesor svojim studentima Kulturno tehničkog usmjerenja na Geodetskom fakultetu. Bio je njihov otac, duhovni vođa koji je misaono kreirao nastavni plan na tom KT usmjerenju. Zato se i nesebično borio za priznavanje zvanja diplomiranog kulturno-tehničkog inženjera koje je permanentno postojalo u našoj praksi sve od osnutka Tehničkog fakulteta Sveučilišta u

Zagrebu. To što nije uspio sačuvati studij Kulturne tehnike nije odgovoran, jer su na to djelovali razni ne baš objektivni faktori.

Zahvaljujući njegovom pedagoškom radu na kulturno tehničkom usmjerenju je u proteklom desetljeću diplomiralo preko stotinu kulturno tehničkih inženjera koji vrlo uspješno rješavaju i najsloženiju problematiku gospodarenja vodama.

Znanstvena aktivnost prof. Srebrenovića je također bila vrlo velika i ostavila je neizbrisivi trag posebno u području hidrologije. Tako je on obranio 1960. godine na AGG fakultetu disertacijsku radnju pod nazivom »Vodne količine s oborinskog područja savsko-dravskog međurječja u Hrvatskoj«.

Popis njegovih znanstvenih radova je vrlo velik i ne može ga se ovdje priložiti. Osim toga bio je i kreator znanstvenog rada u Zavodu za kulturnu tehniku. Tako je bio nosilac znanstvenog projekta »Gospodarenje površinskim vodama« i znanstvenih zadataka »Hidrološko prognoziranje« i »Definiranje vodnog režima melioracionih areala«.

Sudjelovao je sa zapaženim radovima na domaćim znanstvenim skupovima, ali isto tako i internacionalnim kao na primjer u Torontu, Budimpešti, Dubrovniku, itd. Osim toga, bio je i organizator i predavač na seminaru »O primjeni matematičko-statističkih metoda u hidrologiji«, kao i član mnogih međunarodnih komisija.

Međutim, najveća zasluga prof. Srebrenovića je što je uspio ono što često znanstvenim radnicima ne uspijeva, a to je da je on svoj znanstveni rad ugradio u temelje vodoprivredne prakse u našoj republici, a i šire. On se je uživio u svoje projekte, a imao je i hrabrosti napisati takve polemičke članke gdje je upozoravao na moguće posljedice.

Mlađi članovi Znanstveno nastavnog vijeća Geodetskog fakultete divili su se njegovoj retoričnosti, principijelnosti i profesionalnom poštenju.

Za svoj nesebični rad primio je razna društvena priznanja među kojima se izdvaja: Orden rada s crvenom zastavom i Nagrada za znanstveni rad »Nikola Tesla« 1974. godine.

Osim profesionalnog, znanstvenog i stručnog rada i svoje obitelji, volio je i one male stvari koje uljepšavaju život. Tako je bio veliki obožavalac našeg nogometnog kluba Dinamo, te kad bi započeli razgovor o Dinamu njegove bi oči zaigrale od veselja.

Prof. Srebrenoviću su zahvalne mnoge generacije kulturno-tehničkih inženjera što im je tako nesebično prenosio svoje ogromno znanje i veliko stečeno iskustvo, a Vodoprivreda je dobila na taj način veliki broj vrlo kvalitetnih stručnjaka.

Radni ljudi Geodetskog fakulteta su ponosni što je prof. Srebrenović radio na našem fakultetu, što je u okviru fakulteta stvarao takav veliki znanstvenik i stručnjak.

Njegova obitelj je izgubila dobrog supruga, oca i djeda, ali za utjehu im može biti da će sjećanje na njegovo veliko djelo ostati neizbrisivo upisano u temelje Geodetskog fakulteta i vodoprivredne u našoj republici.

Neka je vječna slava i hvala prof. dr. Dionisu Srebrenoviću za sve što je učinio za razvoj znanosti i obrazovnog sustava SR Hrvatske i šire.

M. Solarić